

EN POTE I HÅNDEN FORBEDRER LIVET

Små historier fra mit "hundeliv"

Da Lady blev healet!!!

Det er mange år siden, jeg var på vej til Odense med min unge collietæve, Lady, vi skulle til collieklubbens udstilling næste dag, og som sædvanlig foregik turen med toget, og så ville vi blive hentet på Odense banegård af gode venner, som vi skulle overnatte hos.

Da jeg kommer fra Sjælland, måtte man dengang med færgen for at komme til det fynske, nu drøner man jo bare af sted over broen, uden at opleve noget som helst.

Vel ombord på færgen synes jeg at Lady og jeg trængte til at strække benene, så vi forlod toget, og der var sat en trappe til, så man nogen lunde ubesværet kunne komme af – troede jeg!

Lady gik fint med, hun havde ingen problemer med trapper, uanset hvordan de så ud, så vi traskede ned af toget og op i færgen. Men vi var ikke kommet ret langt, før jeg blev standset af chokerede folk med beskeden: Din hund bløder kraftigt!

Forbavset kikker jeg på Lady, og til min store forskrækkelse, ser jeg at hun bløder så voldsomt fra den ene pote, at hun har trukket et langt blodspor efter sig. Jeg fatter ikke hvad der er sket, jeg har ikke mærket noget på hende, og blødningen er så voldsom at jeg ikke straks kan se, hvad der er galt. Jeg får Lady ind på et toilet og med vand og papir får jeg endelig vasket poten, så jeg kan se, at hun har revet den ene klo helt af, og blodet pibler ud – uh, det er væmmeligt.

Der har efterhånden samlet sig en pæn "kødrand" af nysgerrige, og jeg beder dem om at prøve at skaffe en nødhjælpskasse, så jeg kan lave en forbindelse. En medhjælper fra færgen kommer så med den mindste Falck-kasse man kan tænke sig, der bare indeholdt et stykke plaster og lidt tøjsejod! Det kunne jeg ikke bruge til noget som helst, så jeg prøvede at stoppe blødningen med koldt vand og masser af papir-håndklæder.

Og her er det healeren kommer ind i billedet!

Mens jeg sådan står der og bruger al DFDS's lager af papir, kommer der en dame ind på toilettet og spørger om hendes mand må komme derind og hjælpe. Ja, kom bare med ham, er han dyrlæge, spørger jeg. Nej, han er healer - og ind kommer han. Jeg tror ikke rigtig på, at han kan gøre hverken fra eller til, men da jeg har fået en rimelig god opdragelse, så møder jeg hans hjælpsomhed med høflighed. Han holder sin hånd over Ladys efterhånden ret forvirrede hoved, og siger en masse, jeg ikke mere kan huske, og da han et par minutter efter er færdig, forlader han os med beskeden om at nu vil blødningen være stoppet, og at jeg bare skal vide, at hun vil være meget træt de næste 2 døgn!

Man skal nok tro på en sådan behandling for at den virker, og det har Lady så altså ikke gjort, for det blødte stadig voldsomt fra kloen – eller der hvor kloen havde været – og jeg fortsatte med koldt vand og papir. Heldigvis kommer der et venligt menneske med en lille rulle gaze, og så jeg kan få lavet en slags kompres og stoppet blødningen nogenlunde. Vi skulle jo videre med toget til Odense, helst uden at Lady mister alt for meget blod – og uden at lave det helt store blodbad i kupeen.

Straks vi nåede til Banegården gik turen til mine venners dyrlæge, som fik lagt en ordentlig forbindelse, og vi fik en attest med til udstillingen, så dommeren kunne få en forklaring på skaden.

Lady var ikke på noget tidspunkt synderlig generet af det voldsomme, der var sket, og min eneste forklaring er, at hun må have fået kloen i klemme i den trappe, der var sat til toget – den var nemlig af metal og med huller i, deri må kloen have sat sig fast. Jeg forstår bare ikke, at hun kunne gå videre som om intet var sket, hun må have haft en ret høj smertegrænse.

Healingen hjalp ikke og hun var heller ikke det mindste træt de næste dage, men jeg vil bestemt ikke udelukke at nogen kan det der – i nogen situationer!

Men lidt af en oplevelse var det, og Lady fik skam 1. præmie på udstillingen trods forbindelse og healing.

Nu er hun for længst gået over Regnbuebroen, men vi havde hende i knap 14 dejlige år.

Her bliver Lady børstet på maven af Tina – det elskede hun.

Winnie West Ørngreen